

PARIKANNIEMEN

KONTTI

2/2019

Toni Haimi:
*Parikanniemi on
oma pelastukseni
s. 10.*

tinak
PHOTO
GRAPHY

www.tine-k.co.uk

Erkki Lemetyinen
*Uukuniemeläisen
herätysliikkeen
matkassa s. 6*

**Maija-Liisa
Kasanen**
*Koti on turvapaikka
s. 14*

Kaarina Suonperä
*Paluu Orpokotijuhlille
s. 20*

Tilintarkastus tehty – Parikanniemen tilivuosi 2018 plussalla

Parikanniemisäätön koko tilikauden 2018 ylijäämä on 26 296,87 € (ed. vuonna alijäämä oli 147 513,29 €). Lastenkodin talous näytti ylijäämää 75 280,82 €. Hoitopäiviä oli 7908 (ed. vuonna 6880). Erilaiset sopimukset kuntien kanssa määrittelevät hoitomaksukertymän. Lastenkodin käyttöaste oli 100 %. Parikanniemisäätön hyväksi tulleet lahjoitukset ja kolehdit olivat yhteensä 83 616,43 € ja varainhankinta yhteensä 117 328,23 €. Koko Parikanniemisäätön taseen loppusumma on 1 407 062,09 € (ed. vuonna 1 381 227,07 €).

Koko vuoden 2018 toimintaa leimasi kahden päätapahtuman (Saaren Orpokotijuhlat ja Matka Betlehemiin jouluvaiellus) lisäksi lastenkodin korkea käyttöaste sekä henkilökunnan ja työn ystävien uskollisuus omassa perustyössään, jota tehdään eri tasoilla. Kiitämme kaikkia työmme ystäviä ja eri puolilla toimivia ystäväpiirejä sekä eri yhteistyötahoja saamastamme tuesta ja huomiosta.

Parikanniemisäätön ja kannatusyhdistys Parikanniemen Ystävät ry:n tilintarkastajana on ollut Mikkelin Tilintarkastus Oy ja tilintarkastajina Mika Mikkonen ja Raija Pulkkinen (valokuvassa), joille lämmin kiitos tilintarkastuksesta.

Teksti ja kuva Teuvo V. Riikonen

Tervetuloa kotiin!

*Parikanniemen lastenkoti tulee toimineeksi tänä vuonna Ristiinassa 70 vuotta. Juhlimme tätä lauantaina 15.6.2019 Parikanniemessä. Juhlaan ovat tervetulleita kaikki entiset lapset ja työntekijät. Toivottavasti tämä viesti tavoittaisi mahdollisimman monia. Välitähän viestiä eteenpäin, kiitos!
Ilmoittautuminen spostiin: toimisto@parikanniemi.fi*

Juhla alkaa klo 12 ja päättyy n. klo 18.

Tervetuloa!

T. Parikanniemeläiset

Tule talkoolaiseksi!

Haluatko auttaa Orpokotijuhlien järjestelyissä? Apua tarvitaan mm. keittiössä, pystytys- ja purkutalkoissa sekä liikenteen ohjauksessa. Mukaan voi tulla lyhyeksikin aikaa. Ilmoittaudu keittiö: Pirjo Reinilä, puhelin 044-9894198, ja muu talkootyö: Aulis Tiainen, puhelin 040-5604260.

Hyppää kyytiin, lähdetään yhdessä Orpokotijuhlille!

Lähde päiväseltään bussilla Orpokotijuhlille 17.8. Reitti: Joutseno-Imatra-Ruokolahden Rasila-Simpele-Saaren kirkko, takaisin samaa reittiä. Lähtö n. klo 8, paluu n. klo 20. Kyydin hinta yhteensä noin 15 euroa. Samuli Saarela, puh. 044 4004202.

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen (vv.)

Petri Tiusanen (vt.)

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry

Parikanniementie 130

52320 Vitsiälä

ISSN 2323-7465 (painettu)

Nettisivut: www.parikanniemi.fi

Toimitus

Markku Liukkonen

Pirkko Oinonen

Petri Tiusanen

Taitto Meiju Bonsdorff

Kannen kuva tinaK photography

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Toimitusneuvosto

Ari Tähtkäpää, Krista Eskelinen,

Markku Liukkonen, Pirkko Oinonen,

Meiju Bonsdorff, Thorleif Johansson,

Teuvo V. Riikonen

Painopaikka

Teroprint Oy, Mikkelä

Sinäkin olet tervetullut!

Onko Sinun mukava palata kotiin? Matkalta, töistä, koulusta, kaupasta, maailman teiltä tai kirkosta?

Usein kotiinpaluu on hyvin arkipäiväistä, mutta mitä pitemmän aikaa on ollut pois, sitä enemmän tunteita kotiinpaluuseen liittyy. Kotiinpaluu voi olla odotettu, tai se voi olla ahdistavaa. Olenko tervetullut vai en? Rikkinäisen perheen lapsella voi olla monta kotia: isän koti, äidin koti, jonkun sukulaisen koti tai lastenkoti. Olipa ihmisen koti sitten missä tahansa tai oli koteja kuinka monta tahansa, kotiinpaluuseen pitäisi aina liittyä kokemus, että kotiin on tervetullut.

Taivaankoti on päämäärämme. Jeesus on valmistanut tien taivaaseen. Hän toivottaa meidät tervetulleiksi kotiin, vaikka emme ole sen arvoisia. Monet meistä ovat ryvetyneet elämässään siinä määrin, ettemme kehtaa kohottaa katsettamme taivasta kohti.

Teuvo virkavapaalla ja Petri sijaisena

Parikanniemisäätien toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen on virkavapaalla 8.5.–20.11.2019 välisen ajan. Hänen sijaisenaan vt. toiminnanjohtajana on julistustyön pappi Petri Tiusanen, joka toimii myös Kontti-lehden vs. päätoimittajana.

Juuri sellaisia ihmisiä varten Jeesus tuli maailmaan. Juuri sellaisia ihmisiä Jeesus toivottaa tervetulleiksi taivaan kotiin. Hän sanoo: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan hurskaita, vaan syntisiä!” Jeesuksen seurassa kokee olevansa tervetullut kotiin. Tämä kokemus saa täyty-myksensä taivaan kodissa.

Ensi elokuun Orpokotijuhlien teemana on: Tervetuloa kotiin! Sinäkin olet tervetullut Orpokotijuhlille kyselemään, onkohan Taivaan Isällä minulle jotain asiaa. Tuo mukanasasi myös taakkasi, jotta voit jättää ne ristin juurelle. Totta kai voit tulla myös kiitoksen kanssa. Samalla teemalla vietetään myös lastenkodin Ristiinassa olon 70-vuotisjuhlaa. Tervetuloa kotiin!

Petri Tiusanen

Koskaan ei liian myöhä palata kotiin

Aapo Tähkää
Muusikko, opiskelija

Niin sanottu Harjun iltasoitto on perinne kotikaupungissani Jyväskylässä. Kesäaikaan joka ilta klo 20 kaupungin korkeimmalta paikalta, Harjun näkötorjasta, soitetaan trumpetilla kotiseutulaulu, joka vahvistettuna kuuluu yli koko kaupungin. Tästä iltasoitosta kaikki leikkimässä olevat lapsetkin tietävät, että on aika palata kotiin.

Me nuoret kapinoimme helposti

kaikkea vastaan. Vaikka olisi määrätty kotiintuloaika, jatkamme vain olemista ulkona kavereiden kanssa, kun se on hausempaa. Kapinoimme herkästi myös kaikkea vanhaa ja totunnaisista vastaan, lähdemme viimeisimmän muodin mukaan ja maailmalle etsimään onneamme. Toki lapsuudenkodista irtaantuminen on välttämätöntä jossain vaiheessa, mutta kuten runoilija Christian Morgenstern sanoi:

”Koti ei ole siellä, missä asut, vaan siellä missä sinua ymmärretään.”

Ehkä kodin ja perinteiden arvon ymmärtää sitten, kun ne eivät ole läsnä. Kuten Raamatun Tuhlaajapoika-vertaus muistuttaa, kotiin ole koskaan liian myöhäistä palata – oli sitten ollut aamuun asti ulkona tai vuosikausia maailmalla. Taivaan tai oma isä juoksee aina vastaan. Harjun iltasoitto soi joka ikinen päivä.

Näkökulma

Tuhlaajapoika meni itseensä ja palasi isän luo

Tuhlaajapojan paluu isän kotiin on Jeesuksen opetus syntisen kääntymyksestä ja isän rakkaudesta (Luuk. 15)

Poika eli isänsä kodissa suojattua ja hyvää elämää. Se ei tyydyttänyt, vaan piti olla hauskaa ja vapaata. Poika pyysi ja isä antoi hänelle perintönsä. Nyt tie vei kauas kodista, sen arvoista ja velvollisuuksista. Poika eli irستاasti ja rahansa tuhlaten. Kun tuli nälänhätä siihen maahan, poika ei lopulta saanut edes sikojen ruokaa syötäväksi. Hän oli pohjalla, mutta vielä oli yksi mahdollisuus jäljellä: poika meni itseensä ja kääntyi. Hän teki parannuksen.

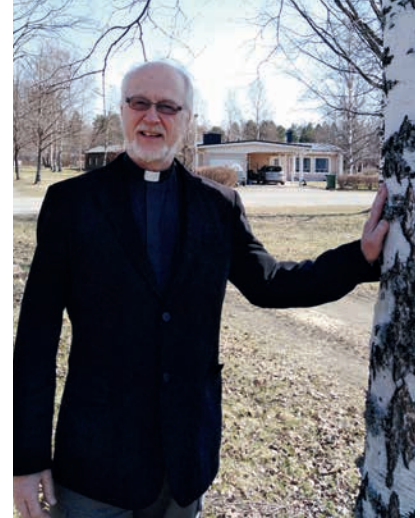
Ihmiselle tärkeintä on tuntea elävä Jumala oikein. Kun minulle – ex ateistille – selvisi, että Jeesus on ihmisen ikuinen hyvä, tuli uusi päämäärä. Uusi suunta tuli tuhlaajapojallekin, kun hän nälissään tajusi, että isän kodissa orjan osa on parempi kuin hänellä synnin teillä. Hän päätti palata isän luo. Ja isä, kun näki

poikansa palaavan, juoksi tätä vastaan iloissaan ja osoitti kaikella, kuinka tervetullut ja rakas poika on.

Itse kasvoin ilman Jumalan sanaa, ja lukioiässä ajan henki imaisi minut. "Katso maailman pahuutta, missä on Jumala", oli väite, joka sai minut uskomaan, ettei Jumalaa ole. Toteutui Jeesuksen sana: "Te eksytte, koska ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa" (Mt. 22:29).

Eksytys on suuri

Kyselyn mukaan suurin osa alle 30-vuotiaista miehistä sanoo, että he ovat ateisteja. Ja joka kuudes alle 18 v. poika on jo tuomittu rikkeestä. Ateisti ei tunnusta Luoja, joten ajatus tilinteosta on pois. Näin vilppi ja vääritys houkuttaa. Ateistina lunttasin koulussa paljon, vaikka

Jorma Puhakka
rovasti, Raahе

uskoon tullut luokkatoverini varoitti, että joudut tekemään tilin siitä.

Mitä ihminen kylvää, sitä hän niittää

Tällä tiellä tuli suuri elämän tyhjyys. Miksi olen maan päällä hetken ja sitten kuolen? Miksi opiskella ja oppia, kun kaikki raukeaa tyhjiin? Kerran mietin, olenko arvokkaampi kuin kädessäni oleva puupala? Jos olen vain materiaa, niin en ole ja minuun voi upottaa veitsen kuin ruisleipään. Päädyin siihen, että ihminen on enemmän kuin puupala. Ilman Kristuksen sanaa piti miettiä näitä elämän alkeita.

Kerron tämän siksi, että esirukous on tärkeä. Myöhemmin selvisi, että taustani sisältää paljon rukousta 3–4 sukupolvea aiemmin. Jumala kuulee

*Kun onnen valhekuvat
sortuvat ja sydämen
uhma murtuu,
kelpaa apu.*

rukoukset. Hän ohjasi myös minua oikealle tielle nimensä tähden.

Helena Konttiselle näytettiin eräs, jonka rukoukset vaikuttivat aina 10 sukupolveen asti. Jumala oli kuullut myös isovanhempieni rukoukset ja tarttui elämäni. Mutta ensin oli köyhäksi tuleminen omissa silmissä.

Ylösnousseen kohtaaminen

Olin 18-vuotias ja terästehtaalalla vuorotyössä, kun kykyni nukkua katosi. Olin valvonut paljon, mutta nyt unisysteemi romahti. Runsas kuukausi tätä ja olin niin väsynyt, etten vastustanut, kun eräs ihminen sanoi: "Jumala voi auttaa!" (Ps.50:15.) Hän ei tiennyt ongelmaani, ja tuon sanan johdosta aloin rukoilla: "Jumala, auta minut nukkumaan."

Mikä riemu, kun pian tajusin, että minähän nukun. "Jumala, olet auttanut minut nukku-

maan. Kiitos! En halua unohtaa sinua, mutta en tunne sinua; opeta minut tuntemaan sinut", sanoin Jumalalle.

Tämä rukous jatkui puoli vuotta ja loppui, kun Ylösnousset Jeesus ilmestyi sanoen: "Minä rakastan sinua." Tämä sana täytti sydämeni rakkautella, joka on yli kaiken ymmärryksen. Minusta tuli Ylösnousseen todistaja ja Raamatun lukija. Jumalan tunteminen alkoi kasvaa.

Muutos alkaa tosiasioiden tunnustamisesta

Tuhlaajalapsia on paljon, ja Herra odottaa, että voi osoittaa armonsaa. Kun onnen valhekuvat sortuvat ja sydämen uhma murtuu, kelpaa apu. Minun piti olla uneton uupunut, kun Jumalan apu kelpasi ja alkoi avun pyytäminen. Uni palasi, ja Jumala ilmaisi Poikansa.

Tästä kului neljä vuotta, kun käsiini osui kirja "Eräs meidän ajan profeetta". Sitä lukiessa uskoni kasvoi kohisten. Herra on voimallinen auttamaan tässäkin ajassa, kuten toimi Helena Konttisen kautta. Hän haluaa ilmaista rakkautensa ja antaa profeettoja, evankelistoja, paimenia ja opettajia (Ef. 4:11). "Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettää työväkeä elopellollensa" (Mt. 9:38), sanoi Jeesus.

Muutos alkaa tosiasioiden tunnustamisesta. Jeesus lupaa armon ja taivaan kunnian uskossa Jeesukseen. "Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimensä kautta", sanoi Pietari (Apt. 10:43). Hänen ristinsä on tie armoon, hyvään elämään ja Isän kotiin.

Uukuniemeläisen herätysliikkeen matkassa

Erkki Lemetyinen
Lääninrovasti, Parikkala

Kuva Tuomas Tiainen

Lapsuus

Äidinäitini Helena (s. 1883) kertoi nuoruudessaan olleensa rajan taakse jääneessä kotikylässään Härkälässä Helena Konttisen seuroissa. Mieleen olivat jääneet voimakas sananjulistus ja ihmisten uskoon tulemisen kokemukset. Mummollani oli hyvä lauluääni, ja hän jätti minullekin perinnöksi monta hengellistä laulua laulukirjasta *Hengelliset laulut ja virret*, jota ilmeisesti virsikirjan rinnalla käytettiin.

Lapsen näkökulmasta keskeisimpiä liittäjiä kotiseudun hengelliseen elämään olivat kuitenkin Uukuniemen kirkonkylässä Tiaisen tuvassa pidetyt pyhäkoulut opettajanamme talon isäntä Otto ja koululla Ensio Vanhasen pitämät kerhot, joissa mm. luettiin jatkokertomuksena Erkki Lemisen kirjaa *Hän kyllä muistavi poikaa*. Mat-

ti Pitkäsän lapsuuden ja nuoruuden dramaattisista elämänavaiheista kertova kirja toi meidät kylän lapset ja nuoret lähelle Uukuniemen herätysliikkeen syntysijoi.

Pienessä kylässämme tuvat täyttyivät usein seuraväestä. Lapsen mielestä puheet olivat monesti liian pitkiä, eikä ajatus pysynyt mukana. Joillakin puhujilla oli omia persoonallisia tapoja esittää asiansa. Joskus puhe saattoi yltyä niin voimalliseksi, että se alkoi tuntua pelottavalta.

Muistoihin on kuitenkin jäänyt hyvää hengellistä pääomaa, joka on myöhemmin kantanut ja auttanut ymmärtämään lapsuuden hengellistä maailmaa ja liittymään siihen.

Käytiin juhlilla

Parikanniemen elämään ovat koko sen historian ajan tär-

keänä osana kuuluneet hengelliset juhlat. Sodan jälkeisinä vuosina nämä juhlat jakaantuivat eri paikkakunnille. Tärkeimmät ovat tietenkin elokuun puolivälissä pidettävät Saaren Orpokotijuhlat, jotka jäivät lähimmäksi vanhaa Parikanniemeä.

Helluntaijuhlat ovat nykyään vuorovuosin Uukuniemellä ja Kiteellä. 1970-luvun alkuvuosina jouduin itsekkin yllätyksekseni liittymään siellä puhujakaartiin. Joku juhlavieras oli ilmeisesti kertonut seuroja vetäneelle Matti Pitkäselle, että paikalla oli myös uukuniemeläinen teologian ylioppilas Erkki Lemetyinen. Matti käveli suoraan luokseni ja ilmoitti, että sinä puhut seuraavan virren jälkeen. Siinä oli ensimmäinen kokemukseni systeemistä, jolla uukuniemeläiset seurat usein on toteutettu.

Tie armahtavan Jumalan yhteyteen on aina auki.

Kuva Pasi Holli

Pappina ja vastuunkantajana

Uukuniemeläiset sananjulistajat kiertelivät jo sotia edeltäneinä vuosikymmeninä Parikkalan kylissä, joissa syntyi herätystä myös nuorten keskuudessa. Täältä pohjalta koko alueelle Parikkala–Saari–Uukuniemi ja lähiympäristö muodostui suuri maallikkopuhujien ja muidenkin seurakunnallisten vastuunkantajien verkosto.

Vuosikymmenien kuluessa laaja vapaaehtoisten vastuunkantajien joukko on ollut seurakunnallemme suuri siunaus. Pelkästään Orpokotijuhlien onnistuminen lepää kymmenien vapaaehtoisten varassa, mutta myös muussa seurakunnan toiminnassa heillä on aina ollut ratkaiseva merkitys. Monet Orpokotijuhlilla kävijät ovat omista kotiseurakunnissaan ympäri Suomea olleet aktiiviseurakuntalaisia.

Kerrotaan, että Helena Konttisen aikana Uukuniemen kirkkoherrana toimi vankan kirkollisen järjestyksen kannattaja

lääninrovasti A. G. Walle. Hän ei ollut parhaissa mahdollisissa väleissä Helenan eikä muidenkaan liikkeen maallikoiden kanssa. Hänen kerrotaan mm. erottaneen Paavo Sihvosen pyhäkoulunopettajan tehtävästä saatuaan kuulla Paavon tulleen uskoon. Helenakin kävi ripittäytymässä rovastin luona, eikä tämä pappina voinut jättää kuuntelematta häntä. Periaate oli sama kuin heränneen kansan: kirkossa on käytävä ja sen hyväksi toimittava niin kauan kuin Isä meidän ja Herran siunaus luetaan oikein.

Mukana orpokotityössä

Vaikka Uukuniemeläinen liike korostaa henkilökohtaista uskonratkaisua ja ihmisen elämään sisältyvää uskonkilvoitusta, tie armahtavan Jumalan yhteyteen on aina auki. Tämä periaate on johtanut liikkeen palvelemaan seurakuntia ja toimimaan yhdessä toisten hengellisten liikkeiden kanssa.

En voinut avistaa, millaisen

prosessin alkuun Pitkäsen Matin vaatimus puheen pitämisestä Uukuniemen helluntaijuhilla minut johti. Papin työ kuljetti Valkealasta Sulkavan kautta Parikkalaan uukuniemeläisen liikkeen sydänmaille. Se myös johti vuosikymmeniksi mukaan Parikanniemen hallintoon, jonka jäsenyys on osaltani nyt päättyneessä eroamisien perusteella. Jäsenyyden mukana on tullut monenlaisia tehtäviä ja hengellistä rikkautta, uukuniemeläisen liikkeen iloja ja suruja – sekä ystäviä! Sanalla sanoen kaikkea sitä, mitä Uukuniemen herätysliike ja Parikanniemen työ ovat sisältäneet.

Muistan Uukuniemeltä aikanaan evakkoon lähteneen miehen, joka uskollisesti osallistui Orpokotijuhlille. Kun häneltä kyseli kuulumisia, oli vastaus aina sama: "ARMOSTA HYVÄ!" Voimme tuskin enempää ajatella uukuniemeläisen liikkeen historiasta ja tästä päivästä tai itsestämmekään.

Hyvä projekti – onnellinen koti

Kodin rakentaminen on yksi elämän ajan suurimmista hankkeista, monesti juuri se suurin. Se lähtee tarpeesta, toiveesta ja haaveista. Kyse on niin merkittävästä hankkeesta, että on hyvä, jos sitä ei ohjaa yksin tunne ja haave, vaan realiteetit ovat koko hankkeen ajan vahvasti mukana. Kun kerran rakennetaan itselle koti, lähtökohtana tulisi olla, että siitä tulee perheelle tyyssija vuosikymmeniksi.

Tontin valinnalla on väliä. Kannattaisi rakentaa hyvälle maaperälle, kumpareelle ja auringon puolelle. Jos tontilla on hyvä maaperä, esimerkiksi moreenikangas, säästää se perustamiskustannuksia ja vesi ei pysy sorakankaalla. Tontin valintaan kannattaa panostaa ja käyttää tarvittaessa asiantuntijan apua.

Kohtaavatko realiteetit ja haaveet?

Ennen kuin aloitatte talon suunnittelun, miettikää tarkkaan kokonaisbudjetti, mitkä taloudelliset resurssit teillä on käytävissä koko projektiin. Mihin on varaa, ja kohtaavatko realiteetit ja haaveet?

Talon rakentaminen sisältää paljon muitakin kustannuksia kuin itsen talon hinta. Muut kustannukset muodostuvat mm. seuraavista asioista: tontin hinta, lohkomiskulut, vesi/viermäri- ja sähköliittymät, pohja- ja perustamiskulut, mahdollinen tien teko, talon, pihan, varastotilojen ja autokatoksen rakentaminen, rakennuslupakustannukset, vastaavan työnjohtajan, pääsuunnittelijan ja lvis-suunnittelukustannukset, tärkeimmät mainitakseni.

Huolellisella suunnittelulla voitte vaikuttaa kokonaiskustannuksiin ja koko projektin onnistumisiin. Tarkkaa kustannuseurantaa kannattaa harjoittaa koko projektin ajan.

Aimo Koskelo
Salvos Finland Oy:n
hallituksen jäsen
Kirkolliskokousedustaja, Hollola

Tärkeitä valintoja

Kun suunnittelette kotia, miettikää tarkoin tilan käyttö ja tarve, tilojen myöhempi muunneltavuus ja tekniset ratkaisut. On hyvä myös perheen kanssa keskustella, ostatteko täysin valmiin ratkaisun, vai pystyttekö sisustamaan kodin jonkun ammattilaisen kanssa yhdessä. Tälläkin valinnalla on muutaman kymmenen tuhannen euron hintalappu.

Kun teette urakoitsijavalintoja, tarkistakaa heidän taloudellinen asemansa ja miten he hoitavat jälkihoidot. Kukapa haluaisi ostaa itselleen ongelmia. Lukekaa myös sopimukset huolella, ettei myöhemmin tulisi yllätyksenä lisäkustannuk-

Huolellisella suunnittelulla voi vaikuttaa koko projektin onnistumisiin.

Parikanniemen Onnentupa-kotiryhmän talon pystytystä. (Kuva Risto Teittisen albumi.)

sia. On hyvä myös selvittää, ovatko myyjien lupaukset yhtäpitäviä jo toimitettujen kohteiden kanssa. Miten tyytyväisiä ovat aiemmat asiakkaat? Toimittajajarityksen suuruus tai pienuus ei vielä kerro koko totuutta.

Vahva verkosto tukena

Kun rakennatte, tarvitsette vahvan ammattilaisten verkoston, joka tukee teitä koko projektin ajan. Tällainen on esimerkiksi hyvä, sitoutunut talomyyjä. Erityisesti kannattaa kiinnittää huomiota pääsuunnittelijan ja vastaavan työnjohtajan valintaan. Tähän ei välttämättä kannata valita jotakuta tuttua, joka iltaisin

käväisee katsomassa työmaata, jos ennättää. Vastaavan työnjohtajan ja pääsuunnittelijan tehtävä on vaativa, sillä heidän toimivat teidän edunvalvojinanne ja teidän parhaaksenne. Heidän täytyisi olla käytettävissä rakennuskohteessa myös päivällä, virka-aikaan. Tässäkin on yksi hyvä nyrkkisääntö. Halvin ja kallein eivät aina ole parhaita valintoja. Kannattaa tutustua heidän referenssilistoihinsa.

Varatkaa projektille aikaa

Rakennuslupaprosessin jättäisin vastaavan työnjohtajan hoitettavaksi ja näin varmistaisin jouhevan luvansaannin, sillä silloinhan keskustelevat kaksi am-

mattilaista, lupaviranomainen ja ammattivalvoja, jotka puhuvat "samaa kieltä".

Varatkaa riittävästi aikaa rakentamiseen ja kaikkiin sen vaiheisiin. Kun myöhemmin ystävänne arvioivat onnistumistanne ja työn jälkiä, he kysyvät: "Kuka tämän teki?" He eivät kysy: "Kuinka nopeasti te kaiken suorittitte?"

Itselle kannattaa rakentaa hyvin, koti jossa viihdytään ja jossa voidaan rakentaa koko perheen yhteistä tulevaisuutta!

Siunausta yhteiseen projektiin!

Toni Haimi:

”Parikanniemi on oma pelastukseni”

Kitaristi Toni Haimi, taiteilijanimeltään Toni Sailor, vietti lapsuudessaan muutaman vuoden Parikanniemen lastenkodissa. Sieltä lähdettyään hän on elänyt värikästä elämää, saavuttanut menestystä maailmalla ja päätenyt asumaan veneessä Lontoon kanaaliin.

– Tulin Parikanniemen lastenkotiin vuonna 1972 siskoni Virpin kanssa, ja olimme siellä vuoteen 1974 asti eli noin kaksi vuotta, kertoo vuonna 1970 syntynyt Toni.

– Ennen Parikanniemeä olimme asuneet ensin Haminassa omassa perheessä ja sen jälkeen Pelastusarmeijan orpokodissa nimeltään Merimaja kahden vuoden ajan ennen kuin tulimme Parikanniemeen.

– Minulla ei ole yhtään negatiivista muistikuvaa Parikanniemestä, siellä ei ollut sellaista turvattomuutta, sanoo viimeiset 20 vuotta Lontoossa asunut Toni.

Aran pojan tarkat muistot

Hämmästyttävällä tarkkuudella Toni kuvaa muistojaan lastenkodin ajalta.

– Parhaiten muistan leikkikummun, joka oli meille iso vuori.

Siinä vieressä oli perunakellari, jonka vieressä istuin, ja siitä otettiin valokuva. Siellä oli sellainen Volkswagen Kleinbus, jolla menttiin uintireissuille. Muistan, että olin arka ja istuin puun alla värisemässä. Muistan myös semmoisen betonilattian ja -seinän päätalon alakerrassa. Oliko siellä ollut joku lasten leikkihuone? Siellä oli sokea poika Martti, jota lapset pelkäsivät, kun hän käveli pitkin seinää, mutta minä en pelännyt häntä.

– Toinen muisto siitä samasta alakerrasta on, että muistan olleeni erilainen ja että aloin syödä paperia. Joskus olen miettinyt, oliko se paperinsyönti seurausta stressistä vai oliko se vain jonkinlaista pätemistä, Toni pohtii.

– Muistan sen etuoven, joka on nyt uusittu. Lapsista muistan parhaiten Markon ja Sagan.

Saga oli Virpin kaveri ja Marko minun. Muistan myös Kari ”Kärpäsen”, Toni jatkaa uskomattoman tarkkojen muistikuviansa kertaamista.

Tärkeät ihmiset ja kokemus välittämisestä

Tonin ollessa Parikanniemessä lastenkotiin tuli uusi johtajapääriskunta, Henkka ja Raija Ohlis.

– En muista Ohlisten tuloa, mutta muistan heidät sieltä ja heidän toimistohuoneensa. Ohliksista tuli kasvattiveljeni Mikon kummeja, ja he seurasivat aina mukana Mikon elämässä. Muistan hyvällä myös sen talonmiehen, Johannes Liukkosen. Hän oli aina jossakin vajas, jossa pidettiin traktoreita.

– Hoitaja Anna Lankinen oli meille rakas. Anna oli kummini, ja hän kertoi, että juoksin aina

”Olen ylpeä tästä elämäntarinastani ja sen kaikista vaiheista”

hänen luokseen ja että olin sanonut häntä äidiksi. Yhdessä mietimme, oliko biologisessa äidissäni ollut joitain samoja piirteitä kuin hänessä.

– Jossakin vaiheessa minulla oli aika paha ihottuma ja mentiin lääkäriin. Jouduin olemaan sairaalassa useita päiviä. Ne pistivät minut sitten mutakylpyyn, eikä ihottuma ole koskaan tullut takaisin. Olin pinnasängyssä, kun Parikanniemen porukka tuli katsomaan, ja sitten tulivat Anna-kummini ja tulevat kasvattivanhempamme Markku ja Tuula.

Lastenkodista kasvattiperheeseen

Parikanniemestä Toni ja Virpi otettiin kasvattilapsiksi Markku ja Tuula Iksosen perheeseen Ilomantsiin.

– Muistan, kun kuulimme että

Markku ja Tuula ottavat meidät kasvattilapsikseen ja ovat meille uusi isä ja äiti. Muistan olleeni ujo uuden isän ja äidin kanssa. Menin sinne alatalolle ja äiti Tuula sanoi minulle, että mene takaisin sinne päätalolle, koska ei ole vielä lupa tulla.

Vaikka Toni oli vain nelivuotias, hän muistaa, kuinka he ajoivat keltaisella Saab 96:lla.

– Mentiin isoon pappilaan hakemaan avaimia, ja sitten muutettiin pikku pappilaan. Markku oli kappalainen. Kirkot olivat hienoja, niissä oli mahtavia seinämaalauksia. Siellä tuli käytyä myös seuroissa eri kylissä.

Ilman häpeää ja katkeruutta

Tonin ja Virpin biologinen isä oli merimies, joka seilattuaan 25 vuotta maailman meriä päätyi Kotkan satamaan.

– Isäni Jorma oli ollut vuodes-

ta 1958 alkaen merillä. Hän oli kiertänyt yli 50 maata 16 laivala. Hän tapasi äidin kapakassa, ja sitten meidät pistettiin alulle sellaisella Pollox-laivalla. Ensimmäiset pari vuotta ovat olleet aika hurjia, kertoo Toni elämänsä alkuvaiheista ilman mitään häpeää, katkeruutta tai vaikeu-
nemisen kulttuuria. Eikö hänen pitäisi olla katkera tuollaisesta elämästä?

– Ei ollenkaan. Olen ylpeä tästä elämäntarinastani ja sen kaikista vaiheista ja olen ajatellut, että selvitän sitä joskus vähän enemmänkin.

Taidelukiosta rock-klubeille Lontooseen

Aikanaan Toni kävi pari vuotta Savonlinnan taidelukiota, jossa hän sai ensi kosketuksen kitaraan ja päätti ostaa

”Parikanniemi on minulle aina kuin Mekka, johon voin tulla vierailulle.”

Toni Haimi on soittanut brittiläisissä bändeissä kuten Sohodolls, All About Eve ja Malluka. Suomessa hän aloitti muusikon uransa yhtyeessä Lowdown Shakin' Chills, johon hän liittyi vuonna 1991.

oman kitaran. Ensimmäisen kitaransa hän sai hankittua osamaksulla. Siitä alkoi tie, joka johti lopulta ammattimuusikoksi maailmalle.

– Englantiin lähdin 18.9.1995 Tampereelta. Mukaan otin kolme kitaraa ja laukun, joka oli täynnä levyjä. Olin lähettänyt kortin kaverille, jonka olin nähnyt kerran jossakin klubilla, ja olimme kirjekavereita. Minulla oli kyllä osoite, mutta kortti ei ollut mennyt perille. Tulin Lontoon asemalle, eikä minulla ollut mitään tietoa, missä kaveri asui. Lähdin kävelemään vasemmalle ja kitarat kannoin vyöllä. Kaveri tuli vastaan ja toivotti minut tervetulleeksi kämppänsä pariksi päiväksi, kertoo Toni.

Nuo pari päivää ovat venyneet jo yli pariksikymmeneksi vuodeksi Lontoossa, eikä loppua ole näkyvissä, kun bändeistä on löytynyt paikkoja soittajalle.

– Nyt asun veneessä Lontoon kanaalissa. Meillä on kaksi ve-

nettä, kertoo elämänsä tyytyväinen merimiehen poika nykyisestä asumismuodostaan. Parikanniemeä hän muistelee edelleen lämmöllä.

– Parikanniemi on minulle aina kuin Mekka, johon voin tulla vierailulle. Haluaisin tulla sinne juttelemaan ja soittamaan kitaraa. Olisi kiva tulla antamaan jotain takaisin. Parikanniemi on minun oma pelastukseni.

Isän ja pojan jälleennäkeminen

– Maaliskuussa 2017 olin kipeänä veneessä, kun vene alkoi keinua. Silloin tuli isä mieleen, hän kun oli ollut merimies. Itsenäisyyspäivänä 6.12.1979 tapahtui merionnettomuus, jossa laiva upposi Suomen ja Ruotsin välillä. Onnettomuudessa kuoli 14 ja selvisi 14 henkeä. Yksi selviytyjistä oli isäni. Minulla oli aina ollut ajatus ottaa selville, löytyykö rahtilaiva Malmista mitään tietoja. Sain isän yhteystiedot ja lähetin hänelle kirjeen.

Kirjoitin, että ”olet aina ollut sydämässäni”.

Isä otti yhteyttä, ja niin Toni päätti lähteä tapaamaan isää 44-vuotiaana. Hän osti heti lentoliput Suomeen. Isä ja poika istuivat ja puhuivat yhdessä kaksi ja puoli vuorokautta. Isä kertoi kaiken, näytti valokuvia ja oli onnellinen lapsistaan, etenkin pojastaan, joka oli tullut kotiin.

– Isä kertoi meidän sisarusten ristiäisistä, miten äiti lähti sieltä ostamaan kakkua. Eikä hän koskaan palannut takaisin. Silloin tarvittiin Parikanniemen lastenkotia.

Toni Haimi on yksi niistä kahdestakymmenestä entisestä lapsesta, jotka kertovat tarinansa uutuuskirjassa *Se oli minulle koti* (Parikanniemen Ystävät ry, 2019).

Haastattelu Teuvo V. Riikonen
Kuvat: tinaK photography,
Toni Haimin kuva-arkisto

TÄHKÄPÄITÄ

Syy ja seuraus

Me täällä pohjan perukoilla tulemme monessa ajan virtauksessa hiukan jälkijunassa. Hiljattain mm. televisio-ohjelmistoon ilmestyi suomalainen versio Euroopassa ja Amerikassa hyvin suositusta reality-sarjasta Supernanny. Siinä kasvattamisen asiantuntija seuraa lastensa kanssa vaikeuksiin joutuneita vanhempia ja koko perhettä ja auttaa heitä löytämään keinoja parempaan yhteiseloön. Muutaman jakson katsottuani olin huomaavinani yleisemminkin samankaltaista asennetta kuin näiden perheiden lapsissa ja aikuisissa.

Syy, seurauksen ja vastuun logiikka näyttää olevan hukkassa. Käyttäytymisellä ja sanoilla on seuraukset, mutta vaikuttaa yhä useammin siltä, että teki tai sanoi mitä tahansa, siitä ei seuraa mitään, ja vastuuseen oppiminen vaikuttaa yhä harvinaisemmalta. Vanhemmat sanovat ja jopa huutavat "lopeta", mutta lapsi ei korviaan lotkauta, ja kasvattaja on hämillään, miksi sana ei tehoa. Lapsi ei joudukaan vastuuseen teoistaan, ja näin sanat ja käskyt menettävät merkityksensä. Kenties pelätään, että rankaisemalla tai rajoittamalla aiheutetaan traumoja tai mielipahaa. Kuitenkin terve häpeä ja sen oppiminen, että vastuuseen joutuminen on usein ikävää, on ihmisen kasvulle vastuulliseksi aikuiseksi korvaamattoman tärkeää.

Netin suojassa kirjoitetaan ilkeästi, julmasti ja loukkaavasti ilman minkäänlaisia seurauksia. Alamme kyllä havahtua tähänkin ilmiöön, mutta vastuuseen joutuminen tuntuu edelleen olevan ylivoimaisen vaikeaa toteuttaa. Ja tätä hyväksikäytetään häikäilemättömästi.

Kaikella, mitä sanomme tai teemme, on vaikutusta. Sanoilla on suuri voima. Sana on teko. Meillä kasvattajilla on suuri vastuu ohjata lapsiamme kantamaan vastuuta sanoistaan ja teoistaan ja luoda kokemuksia siitä, että rajoista pidetään kiinni. Yhdessä voimme sitten miettiä, millaisia nuo seuraukset, rajoitukset ja rangaistukset käytännössä ovat, niin että ne ohjaavat, mutta eivät vahingoita.

Ari Tähkäpää

Sanottu ennen meitä

"Ristin salaisuus on Isän sydämen pohjaton rakkaus. Se, että Jeesus on kuollut syntisten edestä, se on ollut sääli Isän sydämellä syntistä kohtaan ja hän on tahtonut syntistä muistaa ja antoi Poikansa katkeraan ristin-kuolemaan." (Eräs meidän ajan profeetta, 19 painos. Parikanniemen Orpokotiyhdistys)

"Rauha teille, te uukuniemeläisen herätyksen edesmenneet kylvö- ja leikkuumiehet ja – naiset, te Jumalan siunaavien armovirtojen kanavat, te saviastiat, joihin Jumala aarteensa uskoil!" (Erkki Leminen, Jumalan virta on vettä täynnä, Parikanniemen Orpokotiyhdistys)

""Eräs tärkeä osa Jumalan toteutuvaa rakkautta on yhteys, jonka hän kaikkivaltiaana kykenee luomaan hyvinkin erilaisten ihmisten välille. Yhteys on avain toisen ihmisen kohtaamiseen." (Pekka Maaranen, Saarnaajan kirja, Parikanniemen Ystävät ry, 2013)

"Pieni enkeli tulee joka lapsen luo, Jeesuksen hellän siunauksen tuo. Enkeli lapsen kauniin rukouksen muistaa ja kiitoksen, päivän leikit, väsymyksen. Tarjoaa unen suloisen virkistykseen." (Aune Hannonen, Muuttolinnut palaa, Parikanniemen Ystävät ry, 2018)

Maija-Liisa Kasanen Koti on turvapaikka

PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT r.y.

Parikanniemen pitkäaikainen ystävä Maija-Liisa Kasanen kertoo itsestään ja elämästään:

– Olemme mieheni Matin kanssa kahden, olleet aviossa jo 40 vuotta. Pääsin eläkkeelle Osuuspankista viime vuonna. Pidän lukemisesta, jumpasta, laulan seurakunnan kuorossa, sekä matkustelemme mielellämme. Tärkeä osa viikkoani on maanantain Parikanniemen ystävien raamattupiiri, jossa saamme yhdessä rukoilla lastenkodin lasten, hoitajien ja muiden työntekijöiden sekä hallinnon puolesta.

Milloin hengelliset asiat tulivat sinulle tärkeiksi?

– Olen lapsesta lähtien rukoillut, kun on ollut huolia. Isovanhempani rukoilivat puolestani. Uskonnonopettajani oli lämmin uskova ihminen, joka luokassa siunasi meitä. Kun parikymppisenä olin herätyksen tilassa ja tunsin ahdistuneena oman syntisyyteni ja pahuuteni, annoin elämäni Jumalalle. Raamattu alkoi puhutella voimallisesti, ja tuntui kuin kaikki olisi kirjoitettu juuri minulle. Työtovereissani oli uskovia ihmisiä, ja sain heidän kanssaan keskustella ja rukoilla.

Miten olet tullut Parikanniemen työhön mukaan?

– Työtoveri Sirkka Jormanainen johdatti minut Parikanniemen Ystäväpiiriin. Sain luettavakseni

kaikki Orpokotia käsittelevät kirjat, kävimme Orpokotijuhlilla ja juhlilla lastenkodilla. Matti Kostamo pyysi minua mukaan Orpokotiyhdistyksen johtokuntaan, ja myöhemmin olin mukana myös Parikanniemisäätien hallituksessa.

Mitä koti sinulle merkitsee?

– Koti on minulle turvapaikka, rauhan ja levon tyyssija. Kotona voi olla oma itsensä. Raamattupiirimme on oma hengellinen kotini, jossa voin olla hyväksyttyinä ja omana itsenäni. Jokainen

tarvitsee fyysisen kodin sekä uskova myös hengellisen kodin, jossa uudistuu ja rakentuu.

Mitä ajattelet kodittomuudesta?

– On ahdistavaa ajatella kodittomuutta. Maailmassa on ihmisiä, joilla ei ole kotia. En edes osaa kuvitella, että joutuisin jättämään kotini, niin kuin esimerkiksi isäni suku joutui lähtemään Karjalasta. Hengellisessä mielessä voi sanoa, että en tiedä, pysyisinkö uskossa Jeesukseen, jos en kävisi jumalanpalveluk-

Antti Aaltonen

Kolehtipuhe, jolla saatiin juhille kovaääniset

Antti Aaltonen (96 v.) Parikkalasta on tehnyt töitä sekä Oronmyllyn että Parikanniemen Orpokodin hyväksi. Sodan jälkeen Antti kävi ensi kertaa Orpokotijuhlilla Saaren kirkolla. Silloin ei ollut kovaäänisiä, mutta puhujien äänenkäyttö oli tuolloin voimakasta. Ääni ei kuitenkaan kantanut ulos asti, vain avonaisten ikkunoiden luona saattoi kuulla puhetta. 1950-luvun alussa Simo Keranto pyysi Anttia mukaan järjestämään juhlia. Antti sanoi hänelle, ettei juhlilla pärjätä ilman kovaäänisiä. Niinpä Akonpohjan tanssilavalta kysyttiin lainaksi kovaääniset kahtena vuotena. Asiaan vaikutti ilmeisesti se, että Antin veli oli tanssilavan johtokunnassa. Kovaääniset piti palauttaa juhlien jälkeen heti sunnuntai-iltana. Vuonna 1952 Antti piti Orpokotijuhlilla kolehtipuheen, jossa hän vetosi juhlakansa omien kovaäänisten hankkimiseksi. Ne olivatkin käytössä jo seuraavana vuonna.

Matti Pitkäsen kanssa Antti kysyi puhujia juhlille. Kerran Matti sanoi, että pyydetään rovasti K. E. Rintne saarnaamaan. Antti soitti Rinteelle, joka vastasi: "Minä tulen, jos käytät minua rajalla!" Tuohon ai-

kaan rajan pinnassa vierailu oli tarkoin säänneltyä. Neuvostoliiton raja oli kiinnostava nähtävyys. Vyöhykkeen taloissa sai vierailla, joten Antti järjesti eräaseen tuttuun taloon kyläilyyn, ja niin Rinteen käynti rajalla onnistui.

Teksti ja kuva Petri Tiusanen

sissa, ehtoollisella, hengellisissä tilaisuuksissa sekä omassa raamattupiirissä ja lukisi Raamatua.

Mitä ajattelet taivaan kodista?

– Uskon ja luotan siihen, että Jumalan armo Jeesuksessa Kristuksessa koskee myös minua ja saan kerran nähdä Hänet Taivaan kodissa. Perillä ei ole

murheita, ei sairauksia, ei vihaa, pahuutta tai väkivaltaa. Saamme ylistää ja kunnioittaa Häntä, joka on lunastanut meidät kalilla verellään.

– Jeesus sanoo: "Älköön sydämenne olko levoton. Uskoka Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta – enhän minä

muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan. Minä menen valmistamaan teille sijaa, mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen."

Teksti ja kuva Petri Tiusanen

In memoriam

Keväisenä lauantapäivänä 6.4. saattelimme Saaren siunauskappelilla haudan lepoon Matti ja Aune Neuvosen. He olivat Parikanniemen pitkäaikaiset ystävät ja orpokotijuhlien kantahenkilökuntaa. Matti on ollut mukana Saaren juhlilla niiden alusta alkaen. Myös Matin ja Aunen yhteinen elämä alkoi juhlilta. Matti ylläpiti perjantaiseurojen perinnettä uskollisesti vuosikymmenien ajan. Viimeisinä vuosinaan Matti vieraili myös Parikanniemen ystäväpiireissä voimiensa mukaan.

Neuvokset olivat vaatimattomia, mutta Kristukseen syvästi juurtuneita Jumalan lapsia. Heidän kodissaan Kirjavalassa sai aistia vielä entisajan kristillistä hurskauselämää rukouksineen.

Matin ja Aunen siunasi sukulaistensa saattelemana Parikalan kirkkoherra Marja-Liisa Malmi.

Vuoden alussa 4.1. nukkui pois myös Tauno Voimala, joka osallistui ahkerasti Orpokotijuhlille ja Parikanniemen ystävätoimintaan veljensä Reijo Voimalan kanssa. Taunon sydämen asia oli nousevan Inkerin kirkon työ. Piispa Aarre Kuukauppi arvosti suuresti Taunon talkooapua mm. Kupanitsan kirkon rakentamisessa. Piispa myös siunasi Tauno-veljen "Herransa iloon". Voimaloiden kotitalo Juupajoen Korkeakoskella oli vuosittain monien seurojen ja rukousten pitopaikka. Tauno oli aina altis Jumalan valtakunnan työssä jakamaan sanaa, säästämään virsiä ja antamaan käytännön apua. Voimalan perheen uskosta ja vieraanvaraisuudesta todistavat meille vielä sisaret Anneli ja Anna-Liisa.

Markku Liukkonen
Parikanniemen matkapappi

Orpojen kotijuhlat -kirjan tekijät Danielle Miettinen ja Philippe Gueissaz vierailevat Saaren juhlilla 16.–18.8.2019 dokumentoimassa ainutlaatuista juhlaa. Kirja ilmestyy loka-marraskuussa 2019. Hinta 30 €. Tilaa ennakkoon toimisto@parikanniemi.fi tai parikanniemi.fi

TERVETULOA KOTIIN!

Saaren Orpokotijuhlat 16.8.–18.8.2019

Ohjelma:

PERJANTAI

- 17.00 "Johdata minut iankaikkiselle tielle." Alkajaisseurat, juontaja Erkki Makkonen, puhujat Marja-Liisa Malmi, Vesa Huuskonen ja Erkki Lemetyinen.
18.00 "Herra vain odottaa..." Raamattuopetus Olli Seppänen.
18.45 Iltapala
19.15 Rukoushetki
19.30 "Minä tulen hänen luokseen." Iltaehtoollinen, rippisat Raimo Luukkanen, kanttori Tatjana Korpelainen.

LAUANTAI

- 09.00 "Menen valmistamaan teille asuinsijan." Aamuseurat, juontaja Pekka Maaranen, puhujat Alpo Kinnunen, Jari Uimonen ja Johanna Talo.
10.00 "Minä lähdän isäni luo." Raamattuopetus Petri Tiusanen.
11.00 Ruokailu
12.00 "Jumalan maja ihmisten keskellä." Päiväseurat, juontaja Jouko Jyrkämä, puhujat Aune-Inkeri Keijonen, Sakari Smeds ja Pirjo Ala-Kapee.
13.30 Päiväkahvi
14.00 "Laulakaa Herralle uusi virsi." Raamattuopetus Antti Laato.
15.00 "Vaadi ihmisiä tulemaan." Lähetysjuhla, juontaja Heini Meuronen, puhujat Kristiina ja Jari Nordman sekä Juha Vähäsarja.
16.30 Retki Helena Konttisen haudalle, Erkki Lemetyinen.
16.30 Ruokailu
16.30 Jaakkiman opistolaisten tapaaminen
17.30 "Tervetuloa kotiin." Ystäväilta, juontaja Petri Tiusanen, puhujat Matti Kostamo sekä Raija ja Henrik Ohlis, muistamisia.
18.30 "En minä jätä teitä orvoiksi." Iltaehtoollinen, rippisat Ville Ojala, kanttori Tatjana Korpelainen.
19.30 Iltapala
20.00 Nuorten tapaaminen Rantamajalla, Aapo Tähkäpää.

SUNNUNTAI

- 09.00 "Käännä kasvosi meidän puoleemme." Raamattuopetus Marja-Kaarina Marttila.
10.00 "Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa." Messu, liturgia Petri Tiusanen, saarna piispa Aarre Kuukauppi, kanttori Tatjana Korpelainen. Virret: 434,126,443,385,326,224,435,170.
11.30 Ruokailu
13.00 "Palaa rauhassa kotiin." Juhlaseurat, juontaja Erkki Lemetyinen, puhujat Jouko Jyrkämä, Kaarina Suonperä ja Martti Lähteenmäki
Juhlien päätös: järjestäjien edustajat.
14.15 Päätöskahvit

TERVETULO A TILAISUUKSIIN

Parikanniemisäätiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi.

Kesäkuu

2.6. Lemi klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

2.6. Savitaipale klo 17.00

Seurat Pettilän kyläkeskuksessa, Kuivasensaarentie 1196, Tiusanen

5.-9.6. Parikkala

Yön väistössä -kuntouttava päihdeleiri Oronmyllyllä, Maaranen

7.6. Virtasalmi klo 19.00

Iltakirkko leirisaarella, Leirisaarentie 57, liturgi Jukka Isä-metsä, puhe Markku Liukkonen, kahvit klo 18.30.

8.6. Ristiina klo 12.00

Tervetuloa Petri Tiusasen 50 v syntymäpäiville ja seuroihin Parikanniemeen. Ohjelmassa ruokailu, seurat, kahvit ja saunat. Seuroissa puhuvat Tiina Seitoja, Heikki Palojärvi ja Pentti Vaittinen. Mukana myös Heikon ihmisen lauluryhmä. Mahdolliset muistamiset Parikanniemen hyväksi tilille: **FI63 5271 0420 1411 20**.

Vp 1.6.menessä mielellään sähköpostitse: toimisto@parikanniemi.fi tai puhelimitse Petri 040 753 5553.

9.6. Kitee klo 10.00

Helluntaijuhla, messu kirkossa, jonka jälkeen juhlat jatkuvat seurakuntatalossa, Lemetyinen, Kostamo, Makkonen, Tiusanen

14.6. Ristiina klo 18.00

Riihikirkkoseurat Parikanniemessä, Letonsaari, Tiusanen

14.-15.6. Ristiina

Tervetuloa kotiin! Parikanniemen lastenkoti Ristiinassa 70 vuotta. Perjantaina 14.6. Klo 11.30 kutsuvierasjuhla. Lauantaina 15.6. juhla entisille lapsille ja työntekijöille alkaen klo 12.00.

16.6. Pyhäselkä klo 10.00

Messu Hammaslahden kirkossa, saarna Tiusanen

22.6.-23.6. Kuhmo

Kainuun hengelliset juhannusjuhlat livantiiran seurakuntakodilla Juttuantie 2370, Konttinen, Kostamo

Heinäkuu

4.7. Lappeenranta klo 18.00

Lähdekallion seurat, Tiusanen

14.7. Kangasniemi klo 13.00

Parikanniemen kesätapahtuma Marinpysäkillä Puulansalmentie 11

14.7. Nurmes klo 14.00

Erämaakirkko Peurajärven virkistysalueella, Porttijoentie 136, Martikainen, Tiusanen

14.7. Valtimo klo 18.00

Seurat Raakel ja Jaakob Lohtanderilla, Ylävaltimontie 390 B, Kostamo, Tiusanen

17.7. Ristiina klo 18.00

Riihikirkkoseurat Parikanniemessä, Makkonen, Tolvanen

19.7. Hämeenlinna klo 19.00

Seurat torilla, Maaranen, Tiusanen

22.7. Lappeenranta klo 19.00

Seurat satamassa, Maaranen, Tiusanen

26.7. Kouvola klo 19.00

Seurat Jaakonpuistossa Kalevankatu 7, Maaranen, Tiusanen

28.7. Parikkala klo 10.00

Messu Uukuniemen kirkossa, jonka jälkeen rantakalajuhla Erkki Lemetyisen kesämökillä Kuljakontie 132 A, Tiusanen

Elokuu

4.8. Joutseno klo 10.00

Parikanniemen kirkkopyhä, Tiusanen

11.8. Liperi klo 10.00

Parikanniemen kirkkopyhä, Tiusanen

15.8. Parikkala klo 12.00

Orpokotijuhlien pystytystalkoot, lisätiedot keittiö: Pirjo Reinilä, puhelin 044-9894198 ja muu talkootyö: Aulis Tiainen, puhelin 040-5604260

16.8.-19.8. Parikkala

Orpokotijuhlat saaren kirkolla teemalla: Tervetuloa kotiin!

20.8. Parikkala klo 9.00

Orpokotijuhlien purkutalkoot

21.8. Ristiina klo 18.00

Riihikirkkoseurat Parikanniemessä, Palm, Jyrkämä

Kokouskutsu

Parikanniemen Ystävät ry:n vuosikokous pidetään sunnuntaina 9.6.2019 Kiteellä Helluntaijuhlien päiväseurojen jälkeen n. klo 14.30.

Kaikki yhdistyksen jäsenet ovat tervetulleita osallistumaan juhlille ja kokoukseen.

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
toimisto@parikanniemi.fi

**Toimisto -ja taloussihteeri
Risto Teittinen**

Puhelin 0400 744 061
Ark. klo 9-15

**Säätiön hallituksen puheenjohtaja
rovasti Erkki Lemetyinen**
Puhelin 040 764 1050
erkki.lemetyinen@pp.inet.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400 315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Pastori Petri Tiusanen
Puhelin 040 753 5553
petri.tiusanen@parikanniemi.fi

Lastenkodin johtaja Sami Siponen
Puhelin 040 847 3657
sami.siponen@parikanniemi.fi

Matkasihteeri Matti Kostamo
Puhelin 0400 245272

Parikanniemisäätiön tilit
Sampo FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48
Tapiola FI92 3636 3002 2297 63

Parikanniemen Ystävät ry
- jäsenyhdistys
- jäsenmaksu, Kontti-lehti, 20€/vuosi
- kustannustuotteet
S-SOP FI95 5271 0420 0445 14
DB FI69 8000 1900 7130 67

Parikanniemisäätiö voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja työn hyväksi.
Poliisihallituksen keräyslupa:
nro POL-2015-6305. Keräystili.
S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

www.parikanniemi.fi

Se oli minulle koti -kirjan julkistamistilaisuus oli Helsingin keskustakirjasto Oodissa 26.4.2019 ja Mikkelin tuomiokirkon kryptassa 28.4.2019. Tilaisuuksissa oli paikalla 11 kirjassa haastatelluista henkilöistä. **Teuvo V. Riikonen** on omistanut kirjansa lapselle, joka pyysi häntä avaamaan oven. Kirjassa Riikonen avaa lukijoille oven Parikanniemen lastenkodin elämään ja lasten kohtaloihin.

Monet Parikanniemen ystävät kyselevät usein työntekijöiltä lasten kuulumisia. Vaitiolovelvollisuus ja salassapitosäädökset kuitenkin estävät lasten elämästä kertomisen. Aikuistuneet ja kodista pois muuttaneet voivat kuitenkin itse vapaasti kertoa oman elämänsä tarinan.

Teuvo V. Riikonen on kutsunut 20 eri vuosikymmenillä Parikanniemessä asunutta aikuista kertomaan omat kokemuksensa elämästään lastenkodissa ja sen jälkeen. Tarinat on kirjoitettu silottelematta sellaisina kuin kertojat ovat kokemukseensa ilmaisseet.

Helsingin tilaisuudessa Lastensuojelun Keskusliiton asiantuntija **Sonja Falk** keskusteli kirjailijan ja paikalla olleiden kirjan päähenkilöiden kanssa. Tilaisuudessa oli vahva lataus, kun tunteet ajasta Parikanniemessä tulivat pintaan.

Iloiset jälleennäkemiset ja puheensorina täyttivät Mikkeliissä kryptan jo ennen kirjan julkistamistilaisuuden alkua. Viisi Parikanniemen entistä lasta vaihtoi kuulumisia ja vertaili kokemuksiaan eri vuosilta. Keskusteluista huomasi Parikanniemen historiassa kolme eri aikakautta, vuodet ennen Ohlisten työkautta, "Henkan" aika ja nykyinen aika. Parikanniemen kasvattien mielestä oli tärkeää, että he olivat saaneet lastenkodin henkilökunnalta sekä rakkautta että rajoja.

Teksti ja kuva Pirkko Oinonen

**Teuvo V. Riikonen
SE OLI MINULLE KOTI
Parikanniemen Ystävät ry.
Hinta 30 €. Tilaa osoitteesta
toimisto@parikanniemi.fi tai
numerosta 0400 744 061.
Myynnissä myös esim.
kirkkopäivillä ja
Saaren Orpokotijuhlilla.**

Parikanniemessä osallistuttiin Sotaveteraanien keräykseen ja eri kotiryhmissä lahjoitettiin rahaa lippaseen. Lastenkodin lapset kyselivät sotilailta, millaista armeijassa on. Pojat päättivät isona mennä armeijaan.

Voima-valokuva-projekti

Essi Immonen ja **Jody Merelle** työskentelevät molemmat ohjaajina Parikanniemen lastenkodissa. Tämän lisäksi naisia yhdistävät sosionomi-opinnot Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa, XAMKissa. Jody ja Essi ovat ideoineet Voima-valokuvaprojektin osana opintojaan ja toteuttavat sen Parikanniemen nuorten kanssa. Menetelmä valikoitui kuin itsestään, sillä heille kummallekin valokuvaus on tärkeä harrastus. Heidän vankka ammattitaitonsa ja osaamisensa pääsevät esiin projektissa. Molemmilla on monipuolinen koulutus, Jody on suorittanut muun muassa psykoterapian maisteritutkinnon ja Essi on opiskellut voimauttavaa valokuvausta.

Projekti on parhaillaan käynnistymässä, ja ajatus on toteuttaa se kevään ja tulevan kesän aikana. Mukana on kolme lastenkodin nuorista. Yhdessä nuorten kanssa suunnitellaan ja toteutetaan valokuvaustuotot. Nuorten osallisuus on tärkeää alusta loppuun saakka, he saavat itse vaikuttaa siihen, millaisia kuvia he haluavat itsestään otettavan. Jokainen nuori saa valita itselleen vaatetuksen ja rekvisiitan sekä päättää, missä haluaa häntä kuvattavan. Nuori saa itselleen muistoksi kuvatuotteen, esimerkiksi kuvakir-

jan tai valokuvasuurenoksen.

Essin ja Jodyn mukaan tarkoituksena on mukavan yhteisen tekemisen kautta tarjota nuorelle mahdollisuus nähdä itsensä eri näkökulmasta, ilman tiettyä statusta tai ulkoapäin tulevia määritelmiä ja odotuksia. Kuvaustuotioita suunniteltaessa käydään läpi nuorten elämäntarinoita ja heidän ajatuksiaan itsestään. Nuoret nähdään arvokkaina yksilöinä ja ennen kaikkea heille tarjotaan tapa katsoa itseään hyväksyen ja oma ainutlaatuisuutensa ymmärtäen. Yhdessä tekeminen tarjoaa myös yhteisiä muistoja sekä mahdollisuuden syventää nuorten ja ohjaajien vuorovaikutusta.

Jodyn ja Essin ajatuksena on tämän projektin myötä kehittää pysyvä toimintamalli lastenkodille. Työmenetelmä voi olla muikin kuin valokuvaaminen, nuorten ja ohjaajien mielenkiinnon kohteista riippuen. Jokaisella ohjaajalla on vahvuuksia, joita voi työssään hyödyntää. Parhaimmillaan yhteisen tekemisen kautta niin lapsi ja nuori kuin ohjaaja kokevat voimaantumisen tunteen, joka vahvistaa yhteenkuuluvuutta ja kantaa myös haastavampien hetkien yli.

Teksti Jenni Hujanen,
Kuva Jody Merelle

Kamarineuvos, tapakouluttaja Kaarina Suonperä Paluu Orpokotijuhlille

Kaarina Suonperä vietti sisarensa kanssa lapsuutensa ja nuoruutensa kesät isovanhempiensa luona Saaren Kesusmaalla, josta helsinkiläisten tyttöjen äiti oli kotoisin.

– Matkustimme alkukesästä junalla Parikkalan asemalle. Ukki oli siellä hevosella vastassa, mamma odotti tyttöjä vastaanpaistettujen, hyvälle tuoksuviiden ja maistuvien karjalanpiirakoiden ja pullien kanssa. Muistan vieläkin niiden ihanan tuoksun, Kaarina Suonperä muistelee lämmöllä lapsuuttaan.

Mamman ohjauksessa tytöt osallistuivat kulloinkin ikäkaudelle sopiviin askareisiin. Erityisesti Suonperälle on jäänyt mieleen lehmien haku salolta kotiin ja marjojen kerääminen.

Mamma oli ahkera Parikanniemen orpokodin ystävä ja Saaren Orpokotijuhlilla kävijä. Tytöt pääsivät hänen mukanaan juhlille.

– Menimme veneellä järven yli Saaren kirkolle, soutumatka kesti runsaan varttitunnin. Paluumatkalla veisasimme usein juhlilla kuultuja virsiä. Juhlamatkat olivat aina kesän kohokohta, ja pian niiden jälkeen olikin paluu Helsinkiin kotiin ja kouluun, Suonperä kertoo.

Siihen aikaan lapsetkin istuivat kirkossa hiljaa kuuntelemissa puheita ja veisaamassa virsiä. Suonperä ihmettelee, miksi lapset nykyisin ovat usein levotto-

mia kirkossa. Hän ei kuitenkaan mene neuvomaan lapsia, se on vanhempien tehtävä. Nuorille pojille hän on joskus huomauttanut päähineen käytöstä kirkossa. Ja rippikouluryhmä rauhoittuu huomattavasti, kun tapakouluttaja istahtaa heidän keskelleen kirkossa.

Elämä on kuljettanut Kaarina Suonperää erilaisiin mielenkiintoisiin tehtäviin. Monet tuntevat hänet useista televisio-ohjelmista sekä radiojuontajana, tapakouluttajana ja puukeutumisen asiantuntijana. Edelleen hän opettaa käytös- sekä pöytätapoja ja puukeutumista erilaisille ryhmille koululaisista diplomaatteihin. Tästä yhteiskunnallisesti merkittävästä työstä tasavallan presidentti myönsi kamarineuvoksen arvonimen Kaarina Suonperälle vuonna 2015.

– Minulle tärkeitä ovat koti, uskonto ja isänmaa. Suomalaisuus ja kotimaisuus näkyvät myös puukeutumisessani. Asuni on usein sinivalkoinen. Kotini ja autonikin ovat sinisiä, Suonperä kertoo naurahtaen.

Hän kunnioittaa sotaveteraaneja sekä lottia ja keskustelee mielellään heidän seurassaan. Suonperä pelaa innokkaasti golfia, jolla kerätään varoja veteraaneille, samoin Kummi-golfia lapsipotilaiden hyväksi. Lastenklonikoiden kummina toimiminen on Suonperälle mielui-

sa tehtävä ja sitä kautta saatu kummipoika Samu, nyt 18 v., on tullut hänelle rakkaaksi.

Elokuussa 2018 Kaarina Suonperä oli pitkästä ajasta mukana Saaren Orpokotijuhlilla. Siellä tulivat elävästi mieleen lapsuusmuistot ja useita ystäviä sekä tuttujakin hän tapasi.

Kamarineuvos Suonperä on iloinen saamastaan kutsusta tulla puhumaan kesän 2019 Orpokotijuhlille. Mielenkiinnolla odotamme, mitä sanottavaa hänellä on juhlakansalle 18.8.2019.

Teksti Pirkko Oinonen
Kuva Markku Lepola

